

Polderbende 22-09-24

Thema: de Polder en de IJstijd

We treffen het met het weer vandaag! Zoals gewoonlijk wachten we even totdat het 11:00 uur is en beginnen met de tocht uit te leggen.

Elad heeft een deel van zijn verzameling meegenomen en laat een bot van een koe zien, een Megalodon haaiantand, een versteende oester achtige en een mammoetkies. We vertellen over het eten van de mammoet en gaan vervolgens de polder in!

Onderweg wordt er nog een beetje nagepraat over de Wolharige Mammoet, wat dus een voorvader is van de olifant. Daarbij wordt gelijk verteld dat de Aziatische olifant, die wij natuurlijk kennen, ongeveer net zo groot is als dat de mammoet groot was in zijn tijd.

We stoppen onderweg om de horizon te bekijken. In de verte zien we een heuvel en de term “stuwwal” wordt gebruikt. Wat is nou zo’n stuwwal? Eigenlijk is het een berg opgestuwd van zand, klei en stenen. Doordat de ijslaag heel zwaar was duwde die al de bodem omhoog. Theo vraagt of iemand weet wat de ijslaagdikte was. Er wordt een beetje gegokt met 25 of 40 meter. Theo vertelt dat de laag wel **300 meter** dik was!! Drie voetbalvelden lang, maar dan in de hoogte. We hebben allemaal heuvels om ons heen in de polder, maar er is één ding wat door de heuvels is gebroken. We geven die vraag mee aan de kinderen om even over te denken.

Ondertussen lopen we verder over de Kaaksedam richting de Waal waar we opgewacht worden door de runderen die in het gebied lopen. Zij hebben het fietspad geblokkeerd en er komen wandelaars terug onze kant op gelopen. Kitty neemt de groep mee in een grote cirkel om de runderen heen, want we lopen ten slotte in de struin natuur. Kitty vertelt ook gelijk over de gevaren van een kudde doorkruisen. De runderen hebben namelijk een twee weken oud kalfje bij zich en die willen ze maar al te graag beschermen. Daarom lopen wij dus nooit dwars door de kudde heen.

Aangekomen bij het Dijk van een Wijf verzamelen de kinderen zich op en rond het beeld. Bram stelt de vraag of het net zo hoog is als de dijk en dat weten de kinderen maar al te goed! Dan maakt Collin de opmerking dat hij weet dat door de heuvels is gebroken en dat klopt; namelijk de rivier! We maken een leuke groepsfoto bovenop onze eigen heuvel.

We gaan naar het strandje en iedereen begint gelijk enthousiast met stenen te gooien. We roepen ze even terug, want Theo geeft uitleg over de verschillende soorten stenen die er te vinden zijn. Er zijn er zeker een stuk of tien! Omdat wij hier 2000 jaar geleden nog geen muntstukken hadden, ruilden ze vroeger met de Romeinen mooie stenen voor voedsel of geld.

Theo heeft een jaspis, toetssteen, zandsteen, vuursteen en gestold gesteente. Wij geven de kinderen de opdracht om zoveel mogelijk stenen met streepjes te zoeken en Joep laat ze de stenen verzamelen op zijn jas.

We vinden natuurlijk van alles langs de waterkant, ook spullen van mensen. Bijvoorbeeld Guus vindt een korfje om mee te vissen, Collin en Scott komen aan met een soort motortje. Maar natuurlijk ook stenen die door mensen zijn gemaakt. Bakstenen, tegels, dakpannen en scherven van potten.

Uiteindelijk hebben we heel wat verschillende groottes stenen met kwartsbanden gevonden en Joep heeft een spelletje bedacht. We verdelen de groep en maken twee rijen met stenen, de kunst is om een zo lang mogelijke lijn te maken.

Daarna gaan we kijken wie het verst kan gooien, om de beurt wordt er flink gegooid en van de kinderen komen Scott en Elad het verste! We zoeken nu grote stenen en maken samen één grote plons! Dan is het helaas alweer tijd om terug te gaan. We kunnen het wel langer vol houden zo langs de Waal, maar de kinderen worden opgehaald en willen de ouders niet lang laten wachten.

Het was weer een geslaagde tocht en hopen dat we de volgende keer weer zo'n gezellige groep mee mogen nemen!

Groetjes,

Kitty, Theo, Joep en Bram

